سریال‌هایی با مضامین امنیتی

قرار است

جاسوسان به‌دنبال ایجاد خرابکاری در این دستاورد هستند و به همین دلیل از طریق ریختن طرح دوستی با دختری به اسم سیمین و سپس تحت فشار قرار دادن او، سعی می‌کنند به فضای نیروگاه هسته‌ای نفوذ و در سیستم آن اخلال ایجاد کنند. این سریال هم جزو نخستین آثاری بود که موضوع انرژی هسته‌ای و توجه امنیتی به آن را دستمایه خود قرار داده‌بود.

غریبه‌ای میان ما

جواد اردکانی پیش از سریال آینه‌های نشکن اثری دیگر با مضمونی مشابه و در حال و هوای امنیتی ساخته‌بود. این سریال در سال ۷۹ تولید شد و غریبه نام داشت. در سریال غریبه، عبدالرضا زهره‌کرمانی نقش یک اجیرکرده را بازی می‌کرد که با نزدیک شدن به یک دختر و ایجاد رابطه عاطفی، سعی در پیشبرد اهداف خود را داشت. غریبه یکی از نخستین سریال‌هایی بود که با ورود به قصه‌ای درباره انرژی هسته‌ای، ماجرایی جاسوسی را به تصویر می‌کشید. این سریال البته به تصویر کشیدن مقابله نیروهای امنیتی با جاسوسان را با قصه دلباختگی یکی از جاسوس‌ها به دختری که برای پیشبرد اهداف این گروه پایش به ماجرا باز شده‌بود پیوند می‌زد.

سقوط عاملان ناامنی

«گروهی از خرابکاران سعی دارند امنیت مردم را به خطر بیندازند. در این راه از رخنه در سیستم‌های کامپیوتری و... بهره می‌برند. پلیس به فرماندهی سرگرد صابری با بازی حامد بهداد از این عملیات‌ها باخبر می‌شود. او با نیروهای جوانی که در گروهش دارد، تلاش می‌کند اقدامات خرابکارانه این تیم شرور را با مدیریت زنی به اسم مانا خنثی کند. در نهایت این اقدام ناکام می‌ماند اما یکی از نیروهای پلیس نیز به شهادت می‌رسد. این سریال هم در خلال قصه خود نقبی به موضوع‌های امنیتی می‌زد.» این چکیده‌ای از سریال سقوط آزادی به کارگردانی علیرضا امینی است که سال ۱۳۹۰ پخش شد..

ماتادور در کمین

در سریال ماتادور به کارگردانی فرهاد نجفی و تهیه‌کنندگی جواد نوروزبیگی که سال ۱۳۹۲ پخش شد، قصه‌ای پلیسی امنیتی داشت. ماجرا از این قرار بود: قرار است کنفرانسی درباره انرژی اتمی در کشور برگزار شود اما گروهی تروریستی که در کشورهای درحال توسعه خرابکاری می‌کنند و فضای ناامنی را به‌وجود می‌آورند، درصدد هستند این کنفرانس را برهم بزنند. یکی از نیروهای مشهور و حرفه‌ای این گروه، شخصی با نام مستعار ماتادور است. پلیس با گروهی از نیروهای جوان تلاش می‌کنند علیه این اقدامات تروریستی وارد عمل شوند. این سریال هم احتمالا به‌دلیل نمایش صحنه‌های اکشن در خلال قصه‌ای امنیتی در ذهن مخاطبانش باقی مانده‌است. پولاد کیمیایی، علیرام نورایی، پوریا پورسرخ، سام درخشانی و... بازیگران این سریال بودند.

تمام‌رخ تروریسم

سریال تمام‌رخ که به سفارش مرکز سیمافیلم و با کارگردانی محمود معظمی ساخته شد به موضوع تحریم و تروریسم اقتصادی در ۳۰ قسمت پرداخت. تمام‌رخ خانواده و آدم‌هایی را نشان می‌دهد که شخصیت متزلزلی دارند؛ می‌توانند تحصیلکرده باشند و فریب بخورند. طمع پول زیاد در فقدان امنیت و عشق در خانواده باعث می‌شود آدمی به خیانت و حتی وطن‌فروشی تن دهد. رحیم نوروزی، آرش آصفی، معصومه بافنده، احسان امانی، ویدا جوان، نگین صدق‌گویا، مهدی سلوکی، بهزاد خداویسی، کاظم هژیرازاد، رحمان باقریان، علیرام نورایی، شیدا یوسفی، مهوش صبرکن و وحید نفر در این سریال ایفای نقش کردند.

امنیت در «آسمان من»

یکی از سریال‌های متفاوت حوزه امنیت، «آسمان من» است که در آن امنیت پرواز محور بود. در توضیح این سریال آمده‌است: مجموعه آسمان من روایت پروازی آرام است که البته برای رسیدن به این هدف، افراد زیادی تلاش می‌کنند تا یک پرواز آرام و آسوده به مقصد برسد، به عبارتی این سریال، داستان زندگی اشخاصی بی‌ادعاست که سفری خوش را برای مسافران هواپیما آرزو می‌کنند. قصه سریال از سال ۶۳ آغاز می‌شود. طبق اسناد و مدارک به ثبت رسیده در این سال، چند هواپیما ربوده می‌شود که در شش قسمت اول ماجرای این هواپیماربایی‌ها به تصویر کشیده می‌شود و پس از آن با جهش ۲۵ ساله تلاش نیروهای امنیت پرواز (سپاه پاسداران انقلاب اسلامی) برای برقراری کامل امنیت طی پروازهای مختلف و خنثی‌سازی حرکت گروه‌های تروریستی منعکس می‌شود. در این سریال به کارگردانی محمدرضا آهنج حدود ۷۵۲ بازیگر از جمله جامد بهداد، حسن پورشیرازی، افشین زی‌نوری، عمار تفتی، صالح میرزاآقایی، امیررضا دلاوری و بهرام بهرامی بازی داشتند. این سریال نخستین بار در ۳۰ قسمت در بهار ۹۴ از شبکه افق پخش شد.

زندگی در ۲ جبهه

«سریال سرجوخه اولین تجربه من برای بازی در سریالی امنیتی بود و سختی‌های خود را داشت. بیشتر در آثار طنز و اجتماعی سابقه بازی دارم اما توسط احمد معظمی، کارگردان سریال سرجوخه برای بازی در این مجموعه در نقش مامور امنیتی دعوت شدم. نقش یک افسر پلیس را در سریال سرجوخه داشتم که فعالیت تروریست‌ها را زیر نظر داشت. بازی در نقش مامور و یک افسر فعال در بخش امنیت پیچیده‌است و باید از نوع رفتار ماموران امنیتی الگو می‌گرفتم که در نوع رفتار، سخن گفتن و آرامش در ارائه اطلاعات به دیگر ماموران در شرایط بحرانی از جمله مسائلی بود که با آن روبه‌رو بودم. برای این‌که بتوانم از پس نقش مامور امنیتی در سریال سرجوخه برآیم، تمرین‌های زیادی داشتم. به نظر من نمی‌توان بدون داشتن تصویر ذهنی و الگوپذیری، نقش یک مامور را بر اساس کلیشه‌های رایج و شکل گرفته در آثار سینمایی و تلویزیونی بازی کرد. معتقدم ساخت سریال‌هایی همچون سرجوخه با درونمایه مسائل امنیتی کشور امری ضروری است و این آثار به مخاطب کمک می‌کند بداند در پشت پرده آرامش امروز کشور، چه کسانی در زحمت و دشواری قرار دارند و این امنیت به این سادگی به دست نیامده‌است.

این سریال برگرفته از چند پرونده واقعی بود و تصویر این پرونده‌های واقعی یکی از اتفاقات مهم سال‌های اخیر در سریال‌سازی است.» این بخشی از سخنان وحید اسمی‌خانی، بازیگر نقش پلیس امنیتی در سریال سرجوخه است.

داستان سریال محرمانه به ماجرای چند نخبه ایرانی می‌پردازد که به آفریقا سفر کرده و در این مسیر با اتفاقاتی روبه‌رو می‌شوند. سریال روایتی از پیشرفت‌های علمی و تلاش‌های دانشمندان کشورمان در حوزه پزشکی و ساخت واکسن کروناست

برای تماشای برخی از سریال‌ها کیوآرکد را اسکن کنید

تمام‌رخ | خانه امن | آینه‌های نشکن | محرمانه

سریال‌هایی نظیر غریبه، آینه‌های نشکن و... تعدادی از این دست آثار است. قصه‌های جاسوسانی که تلاش‌شان بر رخنه در سیستم‌ها و مراکز حساس و امنیتی کشور است از جمله محورهای این سریال‌ها بود. در سال‌های اخیر اما این ژانر توجه کارگردانان بیشتری را به خود جلب کرده و سریال‌های بیشتری با پرداختن به توطئه‌های خارجی، حضور جاسوسان و... برگرفته از واقعیت یا سراسر تخیل نویسنده به آنتن رسیدند. تمایل به این ژانر را که در این سال‌ها فزونی گرفته، می‌توان در اتفاقات اخیری جست‌وجو کرد که در فضای سیاسی و اقتصادی کشور و همچنین جهان رقم خورده‌است. ضمن آن‌که ساخت آثاری در جهت قوت بخشیدن به سیاست‌های کشور و معرفی آنها و همچنین علاقه مخاطبان به تماشای سیمای مقتدری از نیروهای امنیتی باعث شده ساخت چنین قصه‌هایی بیشتر در کانون توجه قرار بگیرد. در واقع سریال‌های پلیسی در گذشته بیشتر به معضلات اجتماعی مثل مواد مخدر، سرقت، قتل و ... می‌پرداخت و فداکاری‌های پلیس در درگیری با خلافکاران را به تصویر می‌کشید، اما سازمان صداوسیما در اواخر دهه ۸۰ و ۹۰ تصمیم گرفت به طرف تولید کارهای امنیتی برود. ساخت کارهای جاسوسی ـ اطلاعاتی به خودی خود خوب است و این نوع سریال‌ها می‌تواند برای بیننده جذاب باشد.